

Soča, Sava in Drava. Tolminsko.

328/4

Pezan 12-14.

Soča, Sava in Drava so se bile zmenile, da nočejo več doma ostati, ampak, da hočejo iti tje daleč v ^{XX}Črno morje, kjer je neizmerno vroče. Otkočile so dan za odhod, in ko so se spravljale spat, so reke še tista, ki se prva zbudi; ostali dve pokliče, da boš potvale skupaj. Drugega jutra se Drava prva zbudi, obljube pa, ki so ji bile zvečer sklenile, ni spoštliva. Zato, da bi prišla pred se nego sestre v morje, noče jih zbuditi, temveč sama se odpravi na pot.

Kmalu po njenem odhodu se Sava zbudi. Prozo pozlejša, ste li se pri njej sestrice ali ne. ~~Ko pa vidi~~ Ko pa vidi, da Drave ni več, nista nevoljna in odide, brez da bi Sočo zbudila.

Medolgo potem se Soča zbudi. Ko pa njej ne več ne v glava, se ^vreži in noče iti za njima v Črno morje, ampak napoti se proti trišaskemu morju in hiti starko silo naprej, da celo gore preide. Ko dospje na mesto sedanjega ⁱⁿTomina, kjer je bilo pa za onega časa jezero, nastar tudi železne ^{am}kanabe v rokah nad Selščani. "Kazajo, vlije se starko jezero in proderé pri av. Luciji bistergore, ki so zapirale Tolminsko jezero proti jugo-vzhodu, jezero pa odpreči se sabo in dere starko silo naprej, da pride veliko pred v trišasko, nego sestrice v Črno morje.